

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.783/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a Bálint Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bálint Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2016. január 25. napján kelt 7.P.22.309/2015/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000,- (Tizenötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díját az állam viseli.

A le nem rótt 540.000,- (Ötszáznegyvenezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1998. május 25-én megkötött lakásbérleti szerződés alapján bérlő a megnövekedett forgalmú (**város neve**), (... **körút**) és (...**utca**) sarkán álló, (**utca, házszám**) alatti ingatlanban. A bérleti jogviszonyt az alperesi bérbeadó lakbérhátralék miatt 2012. április 30-án felmondta. A (**város neve**)-i Járásbíróság 2015. június 9-én kelt 4.P.21.820/2014/17. számú ítéletével kötelezte a felperest az érintett ingatlan – ingóságaitól kiürített állapotban való – 30 napon belüli elhagyására. Mivel időközben bérleti és később keletkezett használati díj tartozásait megfizette, és az alpereshez írt beadványában kérelmezte az általa használt lakásban való elhelyezését, (**város neve**) Város Közgyűlése Pénzügyi és Vagyongazdálkodási Bizottsága 2015. október 14-én kelt 8600-480/2015.

(X.14.) PVB számú határozatával 5 évi határozott időre számára az általa lakott lakást bérbe adta. Az alperes a felperesnek több csereingatlant is felajánlott, melyeket nem fogadott el.

A felperes keresetében kérte megállapítani, hogy az alperes 2007. január 1. napjától megsérti a testi épséghez és egészséges környezethez való jogát, egyben kötelezze 6.750.000,- forint sérelemdíj megfizetésére. Érvelése szerint az alperes nem biztosítja számára alkotmányos jogait, a lakóhelyüül szolgáló (... **körút**) forgalmából adódó zajhatás és levegőszennyezettség miatt ugyanis sérültek felsorolt személyiségi jogai. Kifogásolta, hogy az alperes nem tett semmit azért, hogy élhetőbb környezetben lakhasson.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, a felperes lakóhelyüül szolgáló ingatlanak ugyan tulajdonosa, azonban (**város neve**)-en a (... **körút**) érintett szakasza a magyar állam tulajdonában van. A vagyonkezelő a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ, melynek nincs olyan jogellenes magatartása vagy mulasztása, mellyel okozati összefüggésben a felperest személyhez fűződő jogában megsértette volna. Hozzátette, a felperesnek korábban több lakást is felajánlott, melyeket nem fogadott el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes nem állította, hogy az alperes bármilyen magatartásával megsértette volna a rPtk. 76. §-ában írt testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát. A városi lakókörnyezetben az urbanizáció fejlődése miatt előállt környezeti többletterhelésért az önkormányzat felelőssé nem tehető.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása érdekében. Továbbra is állította, az alperes megsértette testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát, mert a (... **körút**)-on a jelentős buszforgalom, a nagyfokú zaj és levegőszennyezettség miatt a szellőztetés is lehetetlen.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan**.

A felperes személyhez fűződő jogának megsértésére alapította igényét, amit az alperestől bérelt lakásingatlanban a szomszédos közút megnövekedett forgalma miatt tapasztalható zavaró hatásokra hivatkozva terjesztett elő.

A személyhez fűződő jogokat a Ptk. általános jelleggel védelem alá helyezi (Ptk. 75. § (1) bekezdés), melyek közt külön is nevesíti az egészséghez fűződő jogot (76. §).

Elvileg ugyan minden személyiségi érdeksérelmet okozó magatartás jogellenes, mégis vannak olyan körülmények, amelyek fennállása esetén a jogellenesség kizárt. Ilyen eset például, ha valaki kifejezett jogszabályi engedély alapján lépi át az oltalmazott magánautonómia határait, továbbá ha a jogsérelmet okozó magatartáshoz a jogosult hozzájárult. Jelen esetben az alperes esetleges felelősségét, kötelezettségeit – esetleges kártérítési kötelezettségét is – ahhoz képest kell megítélni, hogy a jogszabály a helyi önkormányzat terhére a közút kezelésével kapcsolatban milyen feladatokat állapít meg.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. tv. 33. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a helyi közutak kezelője a helyi önkormányzat, amelynek feladatait a törvény 34. §-a sorolja fel. A Kkt. 35. §-a pedig kifejezetten rögzíti, az út kezelője a kezelői kötelezettségének megszegésével okozott kárt

a polgári jog általános szabályai szerint köteles megtéríteni. Ennélfogva a **(város neve, ...körút)** az alperes kezelésében van, a felperes igényét vele szemben érvényesíthette.

A Kkt. 35. §-ával összhangban az út kezelője csak a kezelői kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles a polgári jog általános szabályai szerint megtéríteni (BH2010. 272.). Ez azt jelenti, hogy az alperes mint közútkezelő felelőssége csak abban a körben vizsgálható, ami az érintett közút üzemeltetésével kapcsolatos feladatai megszegésével, illetve karbantartási és felújítási feladatainak elmulasztásával hozható okozati összefüggésbe (hasonlóan: Győri Ítéltábla Pf.II.20.127/2011/11. és BDT2011. 2527.).

E körben mérlegelni szükséges, hogy az érintett útszakaszon jelentkező forgalomnövekedés és zajhatás, valamint a közérdekből végzett, a tulajdonjog társadalmi rendeltetésének megfelelő gyakorlásban jelentkező, bizonyos fokú zavarással együtt járó tevékenységek között mely érdekek élveznek elsődlegességet. Lényeges, hogy a városi lakókörnyezetben az urbanizáció fejlődése az ott lakókra környezeti többletterhelést jelent. Elfogadható, hogy a zaj és légszennyezettség zavaró lehet a felperes számára, ez azonban önmagában nem alapozza meg az alperes kártérítési felelősségét. A felperes már 1998. óta a perbeli ingatlan él, az eltelt idő alatt a forgalom – a gépjárművek számának köztudott emelkedéséből adódóan, melyre az alperesnek ráhatása nincs – nyilvánvalóan növekedett. A városok egyre nagyobb lélekszámával együtt járó forgalomnövekedés, ezáltal a zajsztint emelkedése, illetve a légszennyezettség fokozódása a városfejlődés szükségszerű velejárója. Az önkormányzat a városi forgalom szervezése érdekében kihasználja a térség adott lehetőségeit, melyek nyilvánvalóan – költségvetésből való gazdálkodása és a város földrajzi elhelyezkedésének sajátosságai folytán – korlátozottak. Éppen az szolgálja a városi élet folyamatosságát és gördülékenységét, ha a forgalmat olyan útszakaszra irányítja, mely több sávós, viszonylag akadálymentes haladást biztosít. Az ezzel együttjáró környezeti hatások változása nem minősül olyan, a jogszabályi felhatalmazáson túlmutató tevékenységnek, amely személyhez fűződő jog sérelmét alapozná meg, ezzel – jogalap hiányában – az alperes kártérítési felelőssége is kizárt. Az alperes tehát az érintett közúthoz kapcsolódó kezelői tevékenységével a jogszabály keretei között járt el, ami alaptalanná teszi a felperes személyhez fűződő jog megsértésére alapított bármely követelését. Megjegyzi az ítéltábla, az alperes még azzal a magatartásával is próbálta a felperes érdekeit, egészségét szem előtt tartani, hogy számára egyéb cserelakásokat ajánlott fel, melyeket azonban a felperes visszautasított.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az indokolás jelentős kiegészítésével – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviselétével összefüggő költségének viselésére (Pp. 78. § (1) bekezdés), melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjának viseléséről a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

S z e g e d , 2016. év november hó 25. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró